

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 8 de juny de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 4 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 54. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Anem a reprendre el nostre treball.

Senyories, es reprén la sessió.

Senyories, com vostés saben, ahir es va conèixer la mort del jove Ignacio Echeverría, mort heroicament a l'enfrontar-se als terroristes del Daesh. Per tant, jo els propose que iniciem el nostre Ple amb un minut de silenci en memòria i en record del jove Ignacio Echeverría.

(La cambra guarda un minut de silenci)

Moltes gràcies i que descanse en pau. *(Aplaudiments)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 65.552, 65.554, 65.553 i 65.555)

El senyor president:

Senyories, continuem amb el nostre treball. El següent punt de l'ordre del dia és la sessió de control, compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana.

Té la paraula, per a formular la primera pregunta, la síndica del Grup Parlamentari Popular, Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Después de tres varapalos judiciales a su decreto de chantaje lingüístico, ¿piensa cumplir las resoluciones judiciales del TSJ?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Abans de res, senyories, vull expressar en nom del Consell el recolzament i l'estima a totes les víctimes de l'atemptat de Londres, a tots i a cadascun d'ells i avui amb molta tristor el màxim suport a la família d'Ignacio Echeverría. Només hi ha un camí, el camí és la unitat democràtica, la defensa de les llibertats i la superació del fanatisme.

En relació a la seua pregunta, senyora Bonig, este Consell ha complert, compleix i complirà sempre les sentències judicials. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig.

Un moment. Senyories, si han de parlar d'alguna cosa... Estem en la sessió de control.

Quan vosté vullga, senyora Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Sumarnos a las palabras del *molt honorable president* y también nuestras condolencias al voluntario, agente forestal, fallecido ayer.

Mire, decía su vicepresidenta «la suspensión cautelar no afecta a los centros que viven con total y absoluta normalidad, ni afecta al centro, ni a la competencia lingüística. No hay plan B, no se aplicará el decreto del Partido Popular de 2012». Mire, yo le recordaba, el pasado 8 de marzo, le pregunté qué opinaba usted sobre el decreto de chantaje lingüístico y usted me dijo que era un decreto que estaba avalado por expertos y por el Ministerio de Educación, cuando hemos demostrado que no es verdad, que no dicen la verdad. Usted decía que lo valoraba de forma positiva, que garantizaba aquello en que creía el Consell.

Entonces, yo le dije, señor presidente, que a usted lo estaban engañando o no se había leído el decreto, pero veo que no se ha leído no lo que dice el Partido Popular sino lo que dice el auto de 23 de mayo del Tribunal Superior de Justicia, no el Partido Popular, los jueces, los tribunales.

Mire, como no lo ha leído, creo que no lo ha leído por sus afirmaciones y las de su *conseller* y su vicepresidenta, se lo voy a leer. Dicen los tribunales, el juez, los jueces, que tienen que paralizar, adoptar la medida cautelar de paralización, porque en caso contrario se producirían graves daños y perjuicios de difícil o imposible reparación.

En segundo lugar, dice que se tiene que paralizar porque si no un gran número de alumnos y de alumnas verían sus

derechos disminuidos. Estamos hablando de *retallades en els drets*.

Y, en tercer lugar, que existe una diferenciación entre las distintas acreditaciones de los idiomas en los niveles básico, intermedio y avanzado.

Pero es más, ¿sabe usted qué dice el auto del Tribunal Superior de Justicia en sus páginas de 6 a 15 y de 29 a 35? ¿Se lo ha leído? Pues, mire, se lo diré. Que el nivel básico, aquel que tiene más docencia en castellano, tiene menor docencia en inglés con respecto a la escolarización en valenciano.

En segundo lugar, dice que la realidad lingüística de Alicante, de la provincia de Alicante, hace que haya menor opción o se acojan a las opciones de menos valenciano y, por tanto, menos horas de inglés. Pero, además, los tribunales los suspenden cautelarmente los jueces, porque dicen que puede vulnerarse el artículo 20 de la ley de uso.

¿Sabe usted qué dice la ley de uso? Que ustedes, la administración a la que todos los valencianos le pagamos sus sueldos, adoptarán todas las medidas que sean necesarias para evitar la discriminación de los alumnos por razón de la lengua que les sea habitual. Ustedes están discriminando.

¿Y ahora qué pasa, señor Puig? ¿Qué pasa? Mire, ustedes han formulado alegaciones, tienen todo el derecho del mundo, y han arremetido contra la diputación. «La Diputación de Alicante no pinta *fava*». ¿Pinta *fava* los padres y las madres? ¿Pinta *fava* el sindicato USO? ¿Pinta *fava* la plataforma en defensa de los derechos del castellano? ¿O solo pintan los suyos y los demás son a los que hay que arrinconar? (*Aplaudiments*) ¿Aceptamos el estado de derecho?

Ustedes no ven daños irreparables, lo dice la abogacía de La Generalitat. Pero, qué casualidad, hay un informe al que no hacen referencia ni en el decreto, ni en las alegaciones al TSJ, el fundamental, el que supone un chantaje lingüístico, un informe que justifique y motive vincular las horas de inglés, más horas de inglés si cogen más en valenciano. Y ahora lo ha suspendido el Tribunal Superior de Justicia, medida cautelar. Ya llevan ustedes tres varapalos, todavía quedan algunos, incluido el recurso del Partido Popular.

¿Cómo valora? ¿Qué piensa hacer, señor presidente? Porque, mire, esa situación ha ocasionado una situación de inseguridad y de caos. Caos en la matriculación que acabó recientemente y los padres no saben qué libros comprar. Caos en los centros educativos que no saben qué proyecto lingüístico aplicar. No hay instrucciones, lo único, la única respuesta, como no, *Escola Valenciana que diu que açò és un atac del Partit Popular que està en contra del valencià*.

Mire usted, ¿piensan lo mismo de los demás? (*Remors*) Por favor, señor presidente. Mire, hoy sale que padres y docentes vigilarán que se cumpla la suspensión del modelo plurilingüe. Y yo le pregunto: ¿va usted a dar instrucciones concretas a los centros, ya que su *conseller* dice que no hay problema, que se sigue aplicando, para que se suspenda, quede suspendido, se adopte la decisión de suspensión del decreto y no se aplique el decreto suspendido?

Porque, mire usted, si su decreto derogaba el decreto del Partido Popular de 2012, ahora está suspendido y si está suspendido,

¿sabe usted qué se aplica, señora Oltra? Esto es política, primero de Derecho, se aplica el decreto de 2012 consensuado del Partido Popular. Veinte años en la oposición, dos años de gobierno de la izquierda para acabar aplicando el decreto del Partido Popular. Esa es la realidad. (*Aplaudiments*) Su sectarismo nos saldrá caro, nos sale caro. Y sepa que no solamente los padres y docentes, el PP y el ministerio le vigilarán para que cumpla la suspensión y la resolución del tribunal superior.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

President del Consell, té vosté la paraula.

El señor presidente del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, este decret és la resposta al seu fracàs, al fracàs de vint anys, en els quals al final d'eixos vint anys resulta que només el 6% de xiquets i xiquetes valencianes tenen capacitació en anglès. Que nomes el 36%...

El señor presidente:

Un segon, president, un segon.

Senyories, si volen escoltar la resposta demane silenci i respecte per a l'orador que està en l'ús de la paraula. No se pot exigir respecte si no respectem.

Disculpe vosté, president, continue.

El señor presidente del Consell:

Gràcies, president.

Després de vint anys només el 33% domina el valencià. Per tant, eixe és el problema que volem solucionar, donar-los màximes garanties, màximes igualtats d'oportunitats als xiquets i les xiquetes.

En qualsevol cas, respecte a les sentències, li vull recordar que vosté té un cert problema amb la justícia. Quan les coses van d'allò com vosté li pareix bé es recolza i quan no, no. Per què no parla que el TSJ ha donat la raó a La Generalitat en els concerts educatius? Vosté fa unes setmanes deia ací aïradament que estàvem atacant la llibertat. I ara el TSJ diu que la conselleria actua en defensa de l'interés públic i no afecta a la llibertat d'elecció. (*Aplaudiments*)

Per què no parla de la sentència del TSJ que li ha donat la raó a La Generalitat en el sistema de beques? Perquè vosté deia ací aïradament també que atacava la igualtat. I ara el tribunal

diu que la norma impugnada no vulnera el dret d'igualtat i que l'únic problema ocasionat, ¿sap el que és? Quota de mercat. Accepta totes les resolucions judicials? Doncs, accepte també eixes decisions. *(Aplaudiments)*

El que ha fet el TSJ amb el decret de plurilingüisme ha estat aplicar una suspensió cautelarríssima, és a dir, que sense escoltar encara les parts ha decidit paraitzar i després decidir sobre la suspensió.

Confiem que la resolució siga favorable. Perquè, mire, este decret compta amb l'informe favorable de l'advocacia, del Consell Jurídic Consultiu i, encara que no li agrada, de l'aval del Ministeri d'Educació. *(Remors) (Aplaudiments)* Sí, sí, sí. La pregunta és ben senzilla, la pregunta és ben senzilla: on està el recurs del Ministeri d'Educació? On està? *(Aplaudiments)* No hi ha recurs, no hi ha recurs. *(Aplaudiments)*

Jo, sincerament, en l'estat de dret confie més en el ministeri que en la seua opinió, li ho dic sincerament. Crec que el ministeri si haguera vist que hi havia un problema de dret haguera actuat en conseqüència i haguera recorregut i no ha recorregut. Bé, *es lo que hay, no es que sea así, es lo que hay.*

Mire, per què no volen que els xiquets i les xiquetes valencianes sàpiguen bé anglés, valencià i castellà? Per què? Eixa és la qüestió.

Vosté, amb eixe afany de radicalitat, ha superat una persona que en la transició i després va ser un gran polític, el senyor Fraga. I el senyor Fraga va aprovar el pla de normalització lingüística gallec. El 50% de la docència del gallec en tots els àmbits de l'educació. Vosté vol arraconar el valencià.

Mire, parlar castellà no és ni de dretes, ni d'esquerres. I les xifres diuen que tots els valencians ho podem fer i ho fem. Parlar valencià no és de dretes ni d'esquerres, però lamentablement molts valencians i valencianes no dominen la seua llengua cooficial. I parlar anglés no és de dretes ni d'esquerres, però lamentablement ha sigut molt més difícil per a la majoria de valencians que no podien pagar-se una escola privada. Per tant, nosaltres estem per la igualtat d'oportunitats. Els qui han d'explicar són vostés per què estan en contra.

Senyories, en l'educació valenciana no hi ha un problema de llibertat després de vint anys; hi ha un problema de resultats i volem millorar eixos resultats. I per això hem baixat les ràtios, hi ha 5 xiquets i xiquetes menys per aula; n'hi ha 3.200 més treballant; n'hi ha 300.000 xiquets que ja no paguen els llibres de text. I, sobretot, el que hi ha és respecte a tots, efectivament, tot el món és respectat i tot el món es mereix respecte, es mereix respecte tot el món.

I jo vull este matí agrair molt especialment a la diputada Sandra Mínguez, com a exemple de persones que han vingut d'altres territoris, que estimen la nostra llengua, que estimen el valencià, com nosaltres també estimem totes les altres llengües. Gràcies, Sandra Mínguez, i gràcies a totes les persones que treballen en favor de la nostra llengua. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Escoltarem amb el mateix respecte a la següent oradora que és la diputada Beatriz Gascó.

Té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Señor presidente, si ustedes gestionaran igual de bien que escurren el bulto en las sesiones de control nos iría a todos de maravilla. Si en vez de dar las gracias se dedicara a responder, estas sesiones de control tendrían algún sentido.

Mire, presidente, yo no sé si usted sabe que el *conseller* Marzà solo ejecutó el 24,5 del capítulo de inversiones y que se dejó por gastar 71 millones de euros. Por lo tanto, es evidente que la *conselleria* de educación tiene dinero; pero, sin embargo, el señor Marzà dice que bajar las tasas universitarias no es tarea fácil. Pero sí que es tarea fácil conseguir votos prometiendo bajarlas, ¿verdad? Sí que es tarea fácil gastarse millones de euros para abrir una tele. Y también es muy fácil incrementar liberados sindicales y el número de asesores. *(Veus)*

A ver si lo entendemos, señor Puig. Es fácil gastarse el dinero para su causa, pero es difícil gastarse el dinero para las personas. ¡Vaya barra, señor Puig! *(Veus)*

Y le pregunto, ¿qué excusa van a darles a los universitarios cuando sepan que tienen 70 millones de euros en un cajón y, a pesar de ellos, no bajan las tasas? ¿Van a responsabilizarse de esta nueva incompetencia?

¿Sabe lo que es difícil, señor Puig? Creerse sus mentiras. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Gascó.

Li contestarà el conseller d'educació, *(se sent una veu que diu: «No te ha hecho preguntas.»)* a qui escoltarem amb el mateix silenci i respecte que hem escoltat la diputada Beatriz Gascó.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

M'agrada que cite les universitats valencianes, perquè evidentment que nosaltres complim les sentències, com li ha dit el president.

Però no només això. És que vostés estan portant a un..., amb el seu sectarisme i la seua obsessió, estan portant a una situació que no té ninguna necessitat d'arribar amb eixe caos que vostés volen generar. ¿Saben per què? Perquè, precisament, van contra les universitats valencianes. Sí, vostés van contra aquells que saben. Perquè anant contra el decret, anant

contra les oportunitats dels xiquets i xiquetes no van contra el conseller Marzà, no van contra el govern, van contra aquella gent que ha avalat el decret, *(veus)* entre ells la Universitat de València, la Universitat Miguel Hernández, la Universitat Jaume I, la Universitat Politècnica de València, el CEU, l'advocacia de La Generalitat, els directores i directores d'infantil i primària, *(veus)* ...

El senyor president:

Senyories, per favor...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...de secundària, d'adults, *(veus)* també el Consell Jurídic Consultiu...

El senyor president:

Senyor...

Un segon, un segon, conseller.

Senyories, el conseller està contestant. *(Protestes. Se sent una veu que diu: «Si no ha preguntado. Puedes decir lo que te dé la gana. Si no ha preguntado.»)*

Demane el mateix silenci i respecte que han tingut fins ara tots els oradors.

Senyor conseller, disculpe la interrupció.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Estem acostumats. I és el caos que solen generar, no només aquí, sinó en la societat valenciana. *(Aplaudiments)*

Mire, van, a més a més, contra totes les comunitats educatives que han decidit, lliurement, en quin nivell de plurilingüisme volien estar.

Per tant, tranquil·litat. Davant del seu caos, davant la seua tensió, davant d'anar contra les universitats, com fan vostés, nosaltres amb la ciència i amb les oportunitats dels xiquets i xiquetes. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, conseller.

Sí, escoltem ara la senyora Catalá, que formularà la pregunta.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Mire, señor presidente, usted creo..., es que no han entendido el problema. Es que les han suspendido hasta en tres ocasiones el decreto de plurilingüismo. Es que está suspendido por un tribunal. Es que no se puede aplicar. Es que no se puede hacer una resolución aplicando el decreto, como ustedes hicieron la semana pasada para las estancias del profesorado en el extranjero. Es que no pueden ustedes *(se sent una veu que diu: «Prevaricación.»)* seguir insumisos a las leyes. ¿Es que no lo entienden?

Vamos a ver, hoy la normativa que se aplica es el decreto del año 2012, es decir, el decreto del Partido Popular. Ustedes están aplicando un decreto que está suspendido por *(veus; se sent una veu que diu: «Prevaricación.»)* tres autos de tribunales. ¿Hasta cuándo van a ser ustedes insumisos a las leyes?

Oiga, que su vicepresidenta tenga un informe de la fiscalía de menores un año sin hacer caso delante de su despacho, bien. Que no pague a los centros de menores, bien. Pero, ¿que ustedes digan que no van a cumplir el auto del tribunal...? Vamos a ver, ¿cuál es el plan B? Dígallo. ¿Cuál es el plan B?

Miren, el recurso es devolutivo. Lo resuelve *(inintel·ligible)* ...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

...¿Cuál es el plan B? Díganlo. *(Aplaudiments. Se sent una veu que diu: «Somos mucho más respetuosos. Lo único que has hecho ha sido recurrir.»)*

El senyor president:

Li contestarà el conseller.

Conseller, té vosté...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Com li hem dit, nosaltres som molt més respectuosos amb fiscals i jutges que alguns ministres. *(Aplaudiments i veus)* No només això, sinó que... ¿Sap què? Que evidentment que anem a fer cas.

I ja que parla de la fiscalia, li vaig a dir, mire què diu la fiscalia: «No se ha producido lesión de derecho alguno, ni del artículo 14 ni del 27 de la Constitución española. No se impide la enseñanza del castellano, no se dificulta ni obstaculiza la enseñanza del castellano. Si se lee con atención el decreto,

se observa que en ninguno de sus preceptos se obliga a nadie a optar por la enseñanza del valenciano en detrimento del castellano.»

No només això. Diu que:

«Tampoco se lesiona el artículo 27 de la Constitución, pues no se limita ni se restringe la libre elección de centro educativo. Los alumnos y los padres pueden elegir, con total libertad, el centro en que deben realizar sus estudios, sin que el decreto limite o dificulte en modo alguno dicho derecho.

»En consecuencia con lo expuesto, se considera que el decreto impugnado no lesiona ningún derecho.»

És la fiscalia, (*protestes*) és la fiscalia...

El senyor president:

Senyories...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...Per tant, vostés, que estan diguent tant de dret, siguen un poquet responsables, deixen de jugar amb els drets i les oportunitats dels xiquets i xiquetes, perquè fins i tot la fiscalia diu que els drets estan garantits. (*Protestes*)

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, (*veus*) continuem amb la sessió de control, senyories. I ara és el torn del Grup Parlamentari Compromís, al qual demane que acudisca al faristol. I demane silenci per a escoltar la pregunta del control del Grup Compromís.

Senyories... Senyor Ferri, té la paraula. (*Remors*)

Senyories, demane silenci per a escoltar el senyor Ferri.

Quan vosté vullga, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, en este cas, des de Compromís volem preguntar-li, volem parlar sobre les mesures que està impulsant el Consell per a garantir el dret a l'accés a una vivenda digna. Però, sobretot, les mesures que està impulsant el Consell per a evitar que els veïns i veïnes siguen expulsats de determinats nuclis urbans valencians. Perquè això està passant. Tots sabem el drama que suposa per a una persona, una família, haver d'abandonar la seua llar.

I no només parlem d'aquelles que han vist com els bancs les privaven del seu sostre per no poder fer front a les seues hipoteques. Cada dia hi ha gent que ha d'abandonar la seua vivenda perquè no poden fer front al lloguer, uns lloguers que puguen per damunt dels salaris, que puguen per damunt de les pensions, sobretot en les zones amb més pressió pel turisme.

Per als propietaris, evidentment, és molt més rendible llogar el seu pis en qualitat de lloguer turístic, perquè trauen més diners en una època de *boom*. Però això té unes conseqüències:

Primer, i evident, per a les persones que han de deixar el seu pis o la seua casa. Efectes en la seua vida, en el seu dia a dia, sobre la proximitat a la seua feina, sobre el seu benestar material, sobre la seua autoestima i també la seua salut.

Però també afecta als barris. Perquè un barri que perd les persones que viuen en ell deixa de ser un barri i passa a ser un parc temàtic sense ànima ni vida. I això, senyor president, no ens ho podem permetre, no ho podem permetre.

En algunes grans ciutats, com Madrid i Barcelona, han nascut sindicats de llogaters, precisament per a fer front a este repte de manera cívica, a este repte que afecta a milers de persones. Però, a banda d'eixa resposta cívica, cal una resposta institucional. I, clar, ací el problema és que este Consell va començar el seu mandat i es va trobar, en matèria de vivenda, el que es va trobar, tot un caos, un desastre, confirmat per la sindicatura de greuges, per la Sindicatura de Comptes, pels tribunals, per la intervenció i pels milers d'afectats i afectades.

La gestió de l'última conselleria d'habitatge –i no vull mirar ningú– és la seua millor carta de presentació, per exemple en les ajudes a l'habitatge. La veritat és que vaig aprendre molt la legislatura passada, quan fiscalitzava la tasca de la conselleria d'habitatge.

El govern del botànic es va trobar prop de dos-cents huitanta milions d'euros en deutes d'ajudes a l'habitatge. Ajudes que es concedien sense assignació pressupostària; inclús, moltes vegades, no estaven ni concedides, se'ls enviava un paperet dient-los que complien els requisits, però res més, i eixes eren les famoses ajudes 501. I més de cinquanta mil famílies afectades, estafades per una gestió nefasta i deplorable, per part del Consell anterior. Però, com en tantes altres coses, eixes mangarrufes i eixa gestió nefasta han de ser compensades per este Consell del botànic.

Per això, este Consell està pagant les ajudes a l'habitatge i, si no m'equivoque, per davant inclús del calendari pactat en les mateixes persones afectades.

Per això, este Consell ha reconegut les 501. Ha mirat als ulls a la ciutadania i els ha dit: està molt mal el que va fer l'administració anterior, enviant-vos un paperet que no tenia cap valor legal; però assumim que ho hem de pagar i es pagarà, perquè ens importen les persones.

Però més exemples. Les ajudes a lloguer, per exemple. L'anterior govern va traure unes ordres de subvencions, d'ajudes a lloguer, però que limitaven estes ajudes a pisos que valgueren, com a màxim, 382 euros a València, 356 a Alacant i Castelló, i entre 290 i 330 a la resta de ciutats valencianes.